

Istanbul

Frank den Hollander

In de pinkstervakantie vloog ik met mijn veertienjarige dochter naar Istanbul. Kijk, dat is nog eens een openingszin!

Had ik bij mijn eerste bezoek aan die prachtige stad nog midden in de nacht, na een vreselijk vertraagde vlucht in een krakkemikkig Roemeens vliegtuig, een paar uur met mijn rugzak door het oude stadscentrum gesjouwd om een hotel te vinden, nu had ik zowel de vlucht (KLM!) als een hotel gewoon via internet geboekt. Dat laatste was natuurlijk wel spannend: je weet dat Turkije steeds moderner wordt en al tachtig jaar meer in de richting van Europa dan van Al Q'aida kijkt, maar toch vertrouw je er niet helemaal op dat zoiets wel goed gaat komen.

Het begint met de vele 'doorverbindingen'. Via de istanbul.pagina.nl kom je op bookings.org, en na een kijkje op book-a-hotel-in-istanbul.com en istanbul.hotelguide.net hou je een lijst over met hotels; na wat heen en weer geklik kies je een pittoresk maar vooral niet te duur hotel uit (ook qua prijzen kijken ze al goed naar Europa!), en druk je op de button 'Book now'.

Een uurtje later is er het bevestigingsmailtje. Ik word persoonlijk aangesproken door ene Huseyin Büyükdemir; met mijn zeer basale kennis van het Turks weet ik nog net dat deze meneer in Nederland Hans Grootijzer zou heten.

'Dear Frank', zegt Huseyin, je boekingsaanvraag is in behandeling genomen. Je hoort binnen vierentwintig uur meer. Ik mail meteen terug: of Huseyin alsjeblieft een kamer met twee eenpersoonsbedden wil boeken? Mijn veertienjarige dochter wil echt niet meer met haar oude vader in 1 bed slapen, dat snapt Huseyin hopelijk wel. Vrijwel meteen komt er een mailtje terug: wil ik nou een double room, of twee aparte rooms met elk een single bed? Nee Huseyin: ik wil één double room met twee single beds!

Op de digitale snelweg tussen Groningen en Istanbul staat vandaag geen file, want na een uur meldt Huseyin me dat de bevestiging van het hotel ook binnen is, en of ik maar weer op 'Book now' wil klikken. Over aantal kamers en aantal bedden verder geen woord, maar dat zien we in Istanbul dan wel weer. Klik...

Hé, maar waar zijn we nu? In een nieuw venster, en wel dat van Istanbulhotelreservations.com. Klinkt ook goed. Even de creditcard opzoeken, drie ellenlange schermen voltypen met al je gegevens, klikken op 'Send' en hoppetee: klaar! Dat denk je maar. Uw reservering is compleet, alles is geboekt, maar: uw creditcardgegevens hadden we alleen maar nodig voor de zekerheid, en u moet bij het uitchecken in het hotel gewoon cash betalen! Tot zover

het digitale gemak.

In het vliegtuig doe ik stoer tegen mijn dochter: of die hotelreservering nog goed gekomen is vraag ik me af, maar anders weet papa nog wel een hotelletje in het centrum, en het is toch niet druk in deze periode, dus geen paniek.

Bij het verlaten van de aankomsthal blijkt dat ik me niet druk had hoeven maken: tussen de menigte afhalers staat een jongeman die een geprint A4tje boven zijn hoofd houdt met daarop in 50-punts letters: FRANK DEN HOLLANDER!

En als ik een half uur later de hotelbaas nederig vraag of hij misschien een kamer met twee single bedden heeft, zegt hij nonchalant: ja natuurlijk, daar had u toch over gemaïld?

De pc die in de lobby van ons hotel staat, heeft kabelinternet, en nog gratis ook. Dus diezelfde avond sturen we een mailtje aan mama, en gaat mijn dochter nog even lekker zitten te chatten met haar schoolvriendinnetjes. Wie Huseyin Büyükdemir is, weet de hotelbaas niet. De volgende keer moet u gewoon rechtstreeks via onze eigen website boeken, maant hij. Dan weet u meteen of we nog plaats hebben, en het is nog goedkoper ook!

ICY
TEE